

Η πίστη είναι έργο της Χάριτος.

Γέροντας Γρηγόριος Παπασωτηρίου (†)

Σκέφτηκα σήμερα να πούμε λίγα λόγια σχετικά με την πίστη.

Η πίστη είναι ένα θέμα που πρέπει να το προσέξουμε πολύ. Γιατί ακούμε από τα στόματα όλων των ανθρώπων που λένε ότι πιστεύουν. «Εγώ είμαι πιστός», λέγει ο ένας. «Εγώ πιστεύω», λέγει ο άλλος. Και νομίζουμε πως πίστη είναι μια απλή παραδοχή ότι υπάρχει Θεός. Μάλιστα χονδροειδέστατα πολλοί λένε ότι πιστεύουμε όλοι, και οι Οθωμανοί πιστεύουν και οι άλλοι πιστεύουν. Αφού αναφέρονται σε Θεό, πιστεύουν. Είναι πίστη αυτή; Επίσης μπορεί κανείς να λέγει ότι πιστεύει στην Αγία Τριάδα, και άρα να λέγει ότι πιστεύει. Πιστεύει όμως πραγματικά;

Πίστη, όπως λέγει ο απόστολος Παύλος, που δίδει τον ορισμό της πίστεως στην Προς Εβραίους Επιστολή, είναι «ελπιζομένων υπόστασις, πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων» (Εβρ. 11:1). Αυτό λέγει ο απόστολος Παύλος ότι είναι πίστη. «Πραγμάτων έλεγχος ου βλεπομένων».

Και στην συνέχεια ας γίνουμε πιο σαφείς. Πίστη δεν είναι κάτι που με την γνώση κανείς, με το μυαλό το συλλαμβάνει, κάτι που γνωρίζει,

μια γνωστική ενέργεια θα λέγαμε. Η πίστη είναι έργο της Χάριτος. Όχι φυσικά μόνο της Χάριτος. Θα πρέπει να συνεργαστεί η Χάρη, κυρίως η Χάρη, με μερικούς άλλους παράγοντες, δηλαδή με την ελεύθερη δική μας βούληση, με την γνώση την δική μας, με την σκέψη και με την καρδιά μας. Ο Θεός θέλει να πιστέψουμε. Ο Θεός στέλνει την Χάρη. Εάν από την πλευρά την δικιά μας δεν υπάρχει αυτή η βοήθεια, δηλαδή δεν βοηθήσουμε την Χάρη, τότε δεν μπορούμε να πιστέψουμε. Απαραίτητο είναι να συνεργαστεί η θέλησή μας, να θελήσουμε να πιστέψουμε, να συνεργήσει η δική μας ανθρώπινη γνώση, όσο μπορεί, όσο της είναι δυνατόν, και η καρδιά η ανθρώπινη.

Και φυσικά για να πιστέψει κανείς, για να μπορέσει να πιστέψει, πρέπει να είναι οπωσδήποτε μέλος της Εκκλησίας. Λένε πολλοί «πιστεύω». Είναι άλλοι που δεν βαπτίστηκαν, είναι αβάπτιστοι και πιστεύουν. Αλλά σε ποιον Θεό πιστεύουν; Είναι ο πραγματικός Θεός αυτός; Είναι πραγματική πίστη αυτή; Οπωσδήποτε όχι. Γι' αυτό λέγει ο Κύριος ότι θα σωθεί αυτός, ο οποίος θα πιστέψει και θα βαπτιστεί (Μαρκ. 16:16). Ένας, ο οποίος δεν έχει βαπτιστεί, δεν μπορεί να σωθεί, όσο και αν λέγει ότι πιστεύει. Τώρα υπάρχουν και άνθρωποι, οι οποίοι βαπτίζονται, αλλά και αυτοί δεν έχουν την σωστή, την πραγματική πίστη. Πρέπει κανείς να πιστέψει, να βαπτιστεί και, αφού πιστέψει και βαπτιστεί, θα γίνει μέλος της Εκκλησίας της οποίας αρχηγός και κεφαλή είναι ο Χριστός.

Η Εκκλησία είναι Μία. Τώρα φυσικά λέγεται ότι υπάρχουν πολλές «εκκλησίες». Να, λένε, η Ρωμαιοκαθολική «εκκλησία», η Προτεστάντικη «εκκλησία»... Για εμάς είναι μία η Εκκλησία, η Ορθόδοξη. Οι άλλες δεν είναι «εκκλησίες». Οι άλλοι είναι αιρετικοί. Τι θα γίνει με τους άλλους; Ο Θεός γνωρίζει. Είναι στο έλεος και στα χέρια του Θεού. Εμείς, για να πιστέψουμε σωστά πρέπει να βαπτιστούμε οπωσδήποτε, να ενταχθούμε μέσα στην Εκκλησία, να ακολουθήσουμε αυτά που διατάζει για το κάθε μέλος της η Εκκλησία, να παραδεχθούμε τα Μυστήρια της Εκκλησίας.

Η Εκκλησία αυτή, που λέγεται Ορθόδοξη Εκκλησία, έχει ορισμένα Μυστήρια. Αφού βαπτιστείς και είσαι μέλος της Εκκλησίας, υποχρεούσαι, για να είσαι ζωντανός και να πιστεύεις σωστά, να εξομολογείσαι, να ζεις το Μυστήριο της μετανοίας, να κοινωνείς, να συμμετέχεις στο Σώ-

μα και Αίμα του Χριστού, να κάνεις Ευχέλαιο, να συμμετέχεις στα προαιρετικά Μυστήρια, να παραδεχθείς τα επτά Μυστήρια της Εκκλησίας.

Βέβαια με το να γνωρίζεις τα Μυστήρια και να τα παραδέχεσαι και πάλι δεν σημαίνει αυτό ότι πίστεψες, ότι η πίστη σου είναι σωστή και αληθινή. Γιατί, όταν λέμε «Πιστεύω εις ένα Θεόν», όπως λέμε στο Σύμβολο της Πίστεως, αυτή η ομολογία ότι πιστεύουμε στον Θεό σημαίνει ότι παραδεχόμαστε ό,τι διδάσκει η Εκκλησία, ό,τι διδάσκουν οι Άγιοι Πατέρες· όλα τα παραδεχόμαστε. Άλλο αν δεν τα γνωρίζουμε όλα.

**Από το βιβλίο: ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Α΄, Ιερόν Ησυχαστήριο
“Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος”, Μεταμόρφωσις Χαλκιδικής 2020, σελ.
48.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>